

[Lütiken.]

gens besparelsesforslag. Nu må man ikke glemme, at vi lever i en tid, hvor trækprocenterne for ganske almindelige håndværkere og arbejdsmænd er nået op i nærheden af 50 og i visse tilfælde derover, og så stikker det jo endnu kraftigere i øjnene for denne lønmodtagergruppe, at der inden for det private erhvervsliv findes folk med villaer og biler, og hvad ved jeg, med privatforbrug af en helt, helt anden størrelse, der svarer en meget, meget lille skat. Det, der ligger her som led i spareplanerne, er et forsøg på at komme noget af dette til livs, men jeg tror, vi kan diskutere det yderligere i næste runde.

Det, der sådan set var mit hovedærinde heroppe, var at spørge økonomi- og budgetministeren endnu en gang, fordi jeg ikke har fået svar på det: hvorledes forholder det sig, er vor opfattelse rigtig, når vi siger, at man, hvad angår de offentligt ansatte, vil søge at gå hele området igennem efterhånden, således at vi får fjernet, ikke hvad der er rimelige løn- og arbejdsvilkår, men hvad man kan sige er disse ekstra ting, som ved den ene og den anden lejlighed er kommet ind i løn- og arbejdsforhold og for den øvrige befolkning ofte fremtræder som urimelige privilegier? Kan vi være sikre på, at det er regeringens hensigt at udvide fra folkeskolelærerområdet til hele området for de offentligt ansatte? Jeg tror, der er mange, der vil være interesseret i at få et ganske klart svar på det.

**Nathalie Lind:** For at udelukke mytedannelser om, at venstres og de radikales forslag om at ophæve varighedsbegrænsningen i dagpengeordningen ville betyde, at der blev skabt en social forringelse og nye skel mellem arbejdere og funktionærer, har jeg en enkelt bemærkning til socialministeren.

Det, ministeren antydede før, er forkert; det er en forkert fremstilling, der gives. Forholdet er det, at i dag, den 29. marts 1973, har vi en 1-årig varighedsbegrænsning for de mennesker, der er omfattet af sygelønsordningen, hvor funktionærerne slet ikke er med. Fra den 1. april sker der det, at både lønarbejdere, funktionærer og selvstændige, ganske vist først efter 5 uger, kommer med ind under dagpengeordningen og efter regeringens forslag kan oppebære dagpenge i

ubegrænset tid. Det, vort ændringsforslag går på, er, at man for alle grupper bibeholder en 1-årig varighedsbegrænsning, og derfor har jeg taget ordet for at sige, at virkningen af vort forslag ville ramme alle tre grupper nøjagtigt ens, og derfor er ministerens påstand om, at der ville blive skabt nye skel, forkert. I øvrigt ville der heller ikke være tale om en social forringelse; der ville blot ske det, at en ønsket social udvikling ikke blev gennemført på nuværende tidspunkt.

**Lysholt Hansen:** Jeg skal gøre det meget kort. Jeg vil gerne lige sige til hr. Guldberg, der bad mig gøre en bemærkning til spørgsmålet om behandlingen af sagen om Korsør, at så vidt jeg erindrer sagen, blev der af ministeren i et samråd i finansudvalget givet tilsagn om, at når sagen var klaret af, ville finansudvalget blive orienteret, og det regner jeg med. Jeg var selv med og interesseret i opklaringsarbejdet af denne sag, og jeg regner med — det har ministeren i hvert fald lige bekræftet over for mig — at sådan vil det komme til at foregå.

Jeg skal i øvrigt ikke sige mange ting i denne anden omgang. Jeg synes, det var meget karakteristisk, at hr. Christophersen sagde følgende: på enkelte punkter svarer de konservatives spareplan til VRs, men for størstedelen er den urealistisk, derfor vil vi undlade at stemme om de konservatives ændringsforslag. Jeg kan næsten ikke sige det bedre, og derfor har jeg faktisk ikke mange kommentarer at føje til.

Jeg må måske lige have lov at sige et par ord til fru Grethe Philip og hr. Christophersen om deres partiers spareforslag på ca. 201 mill. kr. vedrørende studielån. Det er jo ikke noget lille beløb i den samlede VR-spareplan, de forslår skal udgå og afløses af statsgaranterede lån i banker og sparekasser, der så til gengæld skal have lov at løfte deres låneloft tilsvarende. Formålet med de ting, vi foretager os på besparelsesområdet, har jo ikke været at genere folk. Formålet har været at opnå en statsfinansiell virkning, der betød, at flere midler blev stillet til rådighed for det private erhvervsliv, for erhvervslivet i det hele taget, til investering og færre til rådighed for forbrug på de områder, hvor der ikke skabes ny produktion. Jeg tror, fru Grethe Philip må give mig ret